

Rovná daň je cesta budoucnosti

DANIEL J. MITCHELL

Díky globalizaci začíná stále více zemí zavádět lepší daňové systémy. Samozřejmě, že spousta politiků stále věří ve vysoké daně, ale i ti jsou nuceni přistoupit ke snižování sazeb, protože dnes je pro práci i kapitál snadné daňově utlačovatelské režimy opustit překročením státních hranic.

To byl i důvod proč mnoho zemí muselo snížit sazby daně z příjmu fyzických osob po daňových škrtech za Thatcherové a Reagana - a proč nyní mnoho zemí snižuje sazby daně ze zisku firem v reakci na mimořádně úspěšné zavedení irské daně ve výši 12,5 %. Politici si uvědomili, že pokud budou uplatňovat špatné daňové zákony, mohou slepice snášející zlatá vejce jednoduše odletět.

Ekonomové daňovou konkurenci vítají, protože vede k lepší daňové politice. Dvě nejdůležitější pravidla dobrého daňového zákona jsou nízké sazby a omezení dvojího zdanění úspor a investic. Mezinárodní fiskální soutěž podporuje obojí.

Např. nejvyšší sazby daně z příjmu fyzických osob jsou dnes ve vyspělých zemích o 23 procentních bodů nižší, než byly v roce 1980. Sazby daně z příjmu právnických osob poklesly téměř o 20 procentních bodů. Navíc mnoho zemí, včetně skandinávských, snižuje daně z kapitálových výnosů a daně z majetku.

Všechny tyto reformy podporují hospodářský růst tím, že snižují mezní sazbu uvalovanou na produktivní chování. Není žádným překvapením, že státy, které k těmto daňovým změnám přistupují, mají vyšší růst a nižší nezaměstnanost.

Naproti tomu vlády, které se snaží udržet své daně vysoké, trpí stagnací a vysokou nezaměstnaností. Politici v těchto zemích žehrají na „škodlivou“ daňovou konkurenci ze strany zemí, jako je Irsko, Slovensko, Estonsko či Spojené státy. Pokud by ale chtěli vidět skutečné viníky vlastních hospodářských potíží, měli by se spíš sami podívat do zrcadla.

Místo boje za udržení stávajících systémů, které vytváření pracovních míst a úspěch v podnikání trestají, by měly tyto vlády učinit z nezbytnosti ctnost a také zavést prorůstové daňové reformy. Vůbec nejlépe by udělaly, kdyby stávající daňové zákoníky prostě zrušily a zavedly rovnou daň. Řada zemí již tento jednoduchý a spravedlivý daňový model zavedla a jejich seznam se rozšiřuje každým rokem - díky daňové konkurenci.

Výhody rovné daně

Ve srovnání s tradičním daňovým systémem je rovná daň extrémně jednoduchá. Každá domácnost má jedinou odečitatelnou položku - velkorysý nezdanitelné minimum závislé na velikosti rodiny - a pak už platí z příjmu nad tento základ jednotnou nízkou sazbu.

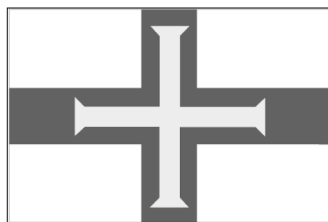
Nikdo se nemusí trápit s přiznáváním dividend, úroků a dalších forem kapitálového příjmu. Tyto příjmy jsou zdaňovány na úrovni

(Pokračování na str. 2)

NEZÁVISLÉ STÁTY V EVROPĚ

V této rubrice představujeme západoevropské země, které nejsou členy EU. Existenci nezávislých jurisdikcí považujeme za garanci svobody a prosperity v Evropě. Státy, na které se nevztahují daňové a jiné direktivy EU, mohou nízkým zdaněním a vysokou prosperitou dávat příklad ostatním zemím.

OSTROV GUERNSEY

Rozloha: 78 km²

Populace: 65 409

Státní zřízení: 45 členný parlament je volen na základě všeobecného volebního práva. Exekutivní moc má vláda v čele s premiérem, který je volen parlamentem.

Formální hlavou státu je britská královna (podobně jako v Kanadě nebo Austrálii). Dva menší polonezávislé ostrovy, které patří pod Guernsey - Sark a Alderney - mají své vlastní parlamenty.

Jazyk: Úředním jazykem je angličtina, na venkově se mluví Guernsejsky (Dgèrnésiais), normanským jazykem podobným francouzštině

HDP na obyvatele: 41 000 dolarů na obyvatele, což je o 40% více než v sousední Velké Británii nebo Francii

Inflace: Národní měnou je guernsejská libra. Míra inflace 4,9%, vyšší než v Británii, svědčí při fixním kurzu 1:1 k britské libře o trvalém přílivu kapitálu do země.

Nezaměstnanost: 0,4 % (dvanáctkrát menší než ve Velké Británii, čtyřicetkrát menší než ve Francii)

Míra přerozdělování: Na Guernsey se platí školné i zdravotnictví, stát platí jen minimální rovný důchod, administrativa je malá. Díky tomu jsou i daně a míra přerozdělování podstatně

nižší než jinde v Evropě. Podíl veřejných výdajů na HDP a složená daňová kvóta dosahují 24%.

Daně: Na Guernsey mají rovnou daň ve výši 20%. Jednotlivci platí 20% z příjmu nad nezdanitelným minimem ve výši 688 liber (28 000 Kč) měsíčně pro dospělého a 220 liber (9600 Kč) měsíčně na dítě, firmy platí 20% ze zisku (od roku 2008 to má být nula). Na Guernsey nemají daň z přidané hodnoty, neexistuje dědická daň, daň z kapitálového příjmu ani daň z převodu majetku. Spotřební daně se platí z benzínu (6,8 pence na litr oproti britským 50 pencím), z alkoholu (5 liber na litr whisky oproti britským 7,8 libry), z piva (0,35 libry na litr oproti britským 0,61 libry) a z cigaret (40 liber na kilo oproti britským 190 librám). Sociální pojištění se platí ve výši 5,5% mzdy (zaměstnanec), resp. 6% zaměstnavatel (dvakrát nižší než v Británii). Osoby samostatně výdělečně činné platí 10,5%. Sociální pojištění se neplatí z příjmů nad 3003 liber měsíčně. Z pojištění je vyplácen rovný důchod (pro muže i ženy nad 65 let) ve výši 586 liber (24 000 korun), neboli 20% průměrné mzdy; kdo pracoval v průměru méně než 50 týdnů ročně, má státní důchod krácen. Za zdravotnictví se platí na tržním principu, ze státního sociálního pojištění je proplácena část nákladů. Guernsejská daň z příjmu se nevztahuje na ostrov Sark (viz str. 2)

Nízké daně a efektivní stát na Guernsey je posilován existencí dalších sousedních jurisdikcí, mezi nimiž existuje silná konkurence - Jersey, Ostrov Man, Irsko, Velká Británie.

Zahraniční vztahy: Výměnou za uznávání britské královny za panovnici garantuje Velká Británie vojenskou ochranu Guernsey před útokem nepřátel. Za druhé světové války byl ale ostrov obsazen Německem.

www.gov.gg, en.wikipedia.org/wiki/Guernsey, www.tax.gov.gg

Rovná daň...

(Pokračování ze str. 1)

podniku, čímž odpadá jakákoliv potřeba zdaňovat je znovu na úrovni jednotlivce, protože to by odporovalo principu eliminace dvojího zdanění.

Co by znamenala rovná daň pro firmy? Všechny firmy, největšími nadnárodními společnostmi počínaje a hospůdkou na růžku konče, by hrály podle stejných pravidel. Firmy sečtou veškeré tržby a odečtou od nich výdaje (mzdy, materiál, výdaje na nové zařízení). Tak dostanou zdanitelný základ, který zdaní jednotnou nízkou sazbou.

Existují dva hlavní argumenty pro rovnou daň – hospodářský růst a spravedlnost. Mnoho ekonomů model rovné daně doporučuje, protože současný systém s vysokými sazbami a diskriminačním zdaňováním investic podvazuje růst a likviduje pracovní místa. Rovná daň neodstraní škodlivý vliv daní úplně, ale díky poklesu sazeb a odstranění znevýhodnění úspor a investic rozhodně zlepší hospodářský výkon. Nejláskavějším rysem rovné daně je ale pro mnoho lidí její spravedlnost.

Složitě zákony, nesčetné formuláře a nerozumitelné pokyny, s jejichž dešifrováním se poplatníci každoročně trápí, by byly nahrazeny jednoduchým návodem. Celý daňový systém by mohl být založen na dvou jednoduchých formulářích velikosti pohlednice.

Taková reforma je přitažlivá nikoliv pouze pro občany, kteří těžko snášejí proces vyplňování daňových přiznání, ale i pro ty, kteří mají každoročně oprávněné podezření, že stávající bludiště bonusů, úlev, odečitatelných položek zvyhodňuje ty, kdo mají politickou moc si je prosadit, a ty, kteří si mohou dovolit daňové poradce.

Pokud by byla uzákoněna rovná daň, vedla by k mnoha výhodám, mezi něž patří:

- Vyšší hospodářský růst. Rovná daň motivuje k práci, úsporám a investicím. Zvyšuje motivaci pracovat a podnikat a tím zvyšuje dlouhodobé tempo růstu ekonomiky.
- Růst hodnoty kapitálu. Veškerá aktiva, kte-

rá nesou výnos (práce, půda, kapitál) zvýší díky rovné dani svoji tržní hodnotu, protože rovná daň zvyšuje tok budoucích zdaněných příjmů, které z kapitálu plynou.

- Jednoduchost. Složitost není nic jiného než skrytá daň spočívající ve složitém vedení účetnictví, vyplňování formulářů, najímání právníků, účetních a vynakládání dalších zdrojů potřebných k řádnému odvedení daně podle současného systému.
- Spravedlnost. Rovná daň zachází s každým poplatníkem stejně. Bohatý poplatník s tisíckrát vyšším zdanitelným příjmem bude platit tisíckrát vyšší daň. Daňový zákon již nebude trestat úspěch a diskriminovat občany na základě příjmu. Bude skoncováno s politickým uplácením vybraných skupin obyvatel. Rovná daň znamená odstranění selektivních odečitatelných výdajů, výhod, výjimek, a skulin umožňujících platit nižší daň vybraným skupinám. Politici přijdou o schopnost vybírat předem vítěze a poražené, odměňovat přátele a trestat nepřátele a zneužívat daňový systém k tomu, aby uvalovali své hodnoty na celou ekonomiku.
- Zvýšení občanských svobod. Rovná daň eliminuje většinu konfliktů mezi daňovými poplatníky a vládou. Dramaticky navíc poklesne zasahování do svobod a soukromí poplatníků, protože vláda nebude potřebovat znát detailní informace o finančním majetku poplatníka.
- Globální konkurenceschopnost. Bývalé komunistické země nepřehlédnutelně vedou globální daňovou revoluci. Estonsko zavedlo rovnou daň jako první, když v roce 1994 jen pár let po zhroutil Sovětského svazu uzákonilo daň se sazbou 26%. Další dvě pobaltské země následovaly, Lotyšsko s 25% a Litva s 33%. Spolu s dalšími tržními reformami pomohla rovná daň výrazně zvýšit hospodářský růst a „baltští tygři“ se staly pro celý region vzorem. Po vzoru západních sousedů zavedlo Rusko k překvapení celého světa rovnou daň ve výši 13% s účinností od roku 2001.

Ruská rovná daň začala rychle přinášet ovoce. Ruská ekonomika začala prosperovat a daňové příjmy vzrostly, když se daňové

úniky začaly méně vyplácet. Pak se v roce 2003 rovná daň rozšířila do Srbska, které začalo na sazbě 14%. O rok později se přidalo Slovensko se sazbou 19% a Ukrajina s 13%. Letos zavedlo rovnou daň Rumunsko se sazbou 16% a Gruzie s 12%. Kyrgyzstán zvolil 10% a na čas se tak stal zemí s nejnižší daní ze zisku firem.

Daňová revoluce rovné daně je natolik úspěšná, že Estonsko si mohlo nyní dovolit snížit sazbu na 24 % a od roku 2007 na 20%. Litva snižuje svojí sazbu z 33% na 24% a Lotyšsko plánuje snížení své sazby z 25% na 15%.

Zavedení rovné daně zvažují zákonodárci v Chorvatsku, Slovinsku, Bulharsku a Maďarsku. V neposlední řadě opozice v České republice slíbila zavést rovnou daň ve výši 15%, když vyhraje červnové volby.

Je-li řeč o rovné dani, nelze zapomenout na Hongkong. Po druhé světové válce patřil Hongkong mezi nejchudší země světa. V roce 1947 zavedli rovnou daň a ta spolu s dalšími reformami vedla k dramatickému zvýšení ekonomické výkonnosti. Dnes mají v Hongkongu poplatníci možnost volby – platí buď rovnou daň nebo progresivní daň.

Tradiční systémy daně z příjmu trestají ekonomickou aktivitu, uvalují na poplatníky vysoké náklady na vypořádání se s daní, zvyhodňují vybrané zájmové skupiny a činí zemi méně konkurenceschopnou. Rovná daň by tyto negativní efekty dramaticky omezila.

Ještě důležitější je, že rovná daň omezuje moc vlády ovlivňovat životy lidí podle přání politiků, bere jí daň jako nástroj manipulace lidským chováním, nástroj určující, co lidé budou nakupovat a do čeho budou investovat.

Daň, která by byla pro ekonomiku přínosná, nebude existovat nikdy. Rovná daň ale rozhodně posouvá daňový systém blíže ideálu – vybírá peníze, které vláda potřebuje, ale činí tak nejméně škodlivým způsobem.

Daniel Mitchell je analytikem americké nadace Heritage Foundation (www.heritage.org).

Článek původně vyšel v irském týdeníku Sunday Business Post. Překlad PM.

OSTROV SARK

Ostrov Sark je formálně součástí Souostroví Guernsey, požívá ale rozsáhlou autonomii. 580 rezidentů má vlastní parlament a vládu. Ostrov Sark nepobírá žádné finance z Guernsey či Británie, ani jim žádné daně neplatí. Místní parlament schvaluje rozpočet, který musí být přebytkový. Veřejné výdaje a daně představují asi 6% HDP, z čehož polovinu hradí turisté v přírůžce k lodnímu lístku a polovinu tvoří daň z nemovitosti a kapitálová daň ve výši 0,25% z majetku rezidentů uloženého mimo Sark, minimálně však 100 liber a maximálně 3500 liber.

Sark uvažuje o nahrazení tohoto systému jednodušší daní z hlavy ve výši 250 liber ročně (s možností platit dobrovolně více). „Takové dobrovolné placení daní se může lidem z jiných zemí zdát podivné – jak že by někdo mohl platit daň dobrovolně – ale tradice na Sarku jsou odlišné. Už současná daň z kapitálu funguje de facto na dobrovolné bázi“, píše se ve zprávě Finančního výboru parlamentu Ostrova Sark (www.sark.gov.gg/static/0104finrev.htm). Parlament zasedá třikrát do roka a jeho členové v něm pracují bezplatně. Na ostrově

se neplatí sociální pojištění a neexistuje žádný státní důchod, žádná podpora v nezaměstnanosti apod. Finanční pomoc vlády je poskytována výjimečně, na základě explicitní žádosti a na základě posouzení místní radou, pokud žadatel nemá vlastní prostředky ani rodinu, která by se o něj postarala. Do jurisdikce Sarku patří malý ostrov Brecqhou, který je soukromý (patří bratrům Barclayům, vydavatelům Daily Telegraph a The Spectator). Ti se snaží získat nezávislost svého ostrova na Sarku a např. odmítají dodržovat zákon Sarku zakazující přistávání helikoptér. www.sark.gov.gg, wikipedia.org/wiki/Brecqhou

Malé a střední podniky potřebují JEN svobodu

IVO STREJČEK

Dříve byla malá firma firmou, která je malá, a středně velká firma bývala firmou, která je středně velká. Dnes existuje, jako ostatně téměř ke všemu, definice Evropské unie. Podle definic vydaných Evropskou komisí je „malý podnik“ podnikem do 50 zaměstnanců a „středně velký“ podnik je společností od 51 do 250 zaměstnanců. Toto kritérium slouží k rozličným programům podpor, dotací, zvýhodněných úvěrů a k začlenění „panelu malých a středně velkých firem“ do korporativistického modelu tvorby legislativy Evropské unie.

EU začala vymýšlet nové programy na pomoc malým a středním firmám s cílem stát se do roku 2010 nejdynamičtější ekonomikou světa. Zjevně se nepoučila.

Státní zásahy k takovému cíli nepovedou, ani pokud jsou tentokrát směřovány vůči firmám do 250 zaměstnanců. Naopak. Každé zvýhodnění a každá dotace povedou jen k dalšímu podvázání ekonomiky. Nehledejme žádné speciální role malých a středně velkých firem. Jejich úlohou je dosahovat zisku pro jejich vlastníky, v tom se neliší od velkých firem. **Jediné, co může firmám pomoci, je, aby národní státy i EU daly od nich ruce pryč a nechaly je svobodně podnikat.**

Proč nemá stát pomáhat malým firmám

Jedním z důvodů podpory „malých“ a „středně velkých“ firem je prý existence podpory velkých, kterou je prý třeba vykompenzovat. Existence zvýhodňování velkých firem (např. v podobě investičních pobídek) ovšem neimplikuje nutnost začít „zvýhodňovat“ též „malé“ a „středně velké“. Spíš bychom měli hovořit o **nutnosti zamezit zvýhodňování velkých firem.** Tím se vytvoří rovné podmínky a žádné speciální zacházení s „malými“ a „středně velkými“ firmami nebude potřeba.

To, co „malé“ a „středně velké“ firmy ke svému rozvoji potřebují, je **svoboda a rovné – tj. státem nepokřivené – podmínky.** Nevytvářejme nová pokřivení, abychom vykompenzovali existující distorze. Odstraňme pouze veškeré škodlivé zásahy státu. Jedině tím vytvoříme skutečně rovné podnikatelské prostředí.

Rovná daň a zrušení pobídek

Jedním z kroků, které je třeba udělat, je odstranění investičních pobídek, které zvýhodňují velké a znevýhodňují malé.

Aby mohlo mít zhruba 200 vybraných velkých investorů v České republice daňové prázdniny, podléhají tisíce „malých“ a „středně velkých firem“ sazbě daně z příjmu právnických osob ve výši 24%. Další statisíce živnostníků podléhají vysokým odvodům a progresivním daním. Toto

zdanění zisku snižuje podnikatelům možnost investic a rozvoje jejich firem.

Když vláda velebí systém investičních pobídek a zdůrazňuje objem zahraničních investic, už nedodává, že tisíce „malých“ a „středních“ firem nemůže investovat 24% svého zisku, protože je musí odvést na dani. Každá koruna od státu, která pomohla „vytvořit“ pracovní místo velkého investora, je koruna státem sebraná, která zabil pracovní místo jinde. Zrušení systému investičních pobídek odstraní toto dodatečné břemeno uložené na malé a střední firmy a všichni bez ohledu na velikost by mohli být zdaňováni stejnou sazbou. Zrušení CzechInvestu a agendy s výběrovým udělováním pobídek spojené ušetří daňovým poplatníkům další stamiliony korun.

Investiční pobídky jsou podivnou politikou, která lákáním jedněch vytlačuje druhé. **Nízké daně a odstranění byrokracie jsou základním receptem na zlepšení podmínek pro podnikání.** Receptem jak pro „velké“, tak pro „malé“ a „středně velké“.

Omezení byrokracie

Omezení byrokracie je dalším impulsem k pomoci „malým“ a „středně velkým“ firmám.

Asi nejlepším řešením by bylo zrušit všechny ty „operační programy“ pro malé a střední podnikatele, zvýhodněné půjčky a dotace. Zrušením těchto agend by se snížila byrokracie a zároveň by se mohly snížit daně. Dnešní systém vede k tomu, že se daří podnikateli, který napíše „dobrý projekt“, tj. žádost o podporu z peněz ostatních daňových poplatníků, a nikoliv podnikateli, který ve férové soutěži uspěje u svých zákazníků. Bohužel tyto programy jsou mnohdy evropské a jejich zrušení není možné. Dokud bude EU tyto programy mít nebo dokud bude EU existovat, budou existovat i tyto neblahé tržní distorze, které vždy pomáhají vybraným podnikatelům na úkor drtivě většiny ostatních.

Musíme tedy omezit alespoň ty dotační programy, které jsou ryze české. Musíme omezit byrokracii tam, kde to navzdory

pravidlům EU můžeme učinit. Např. v systému rovné daně již nebudou podnikatelé vyplňovat trojí daňové přiznání – finančnímu úřadu, zdravotní pojišťovně a správě sociálního zabezpečení, ale jen jedno – budou platit rovnou daň, která již bude všechny tři složky obsahovat.

Omezit zadlužování státu

Dalším důležitým impulsem zlepšení podmínek pro „malé“ a „středně velké“ podniky je zlepšení dostupnosti úvěrů.

Nikoliv byrokratickým opatřením, ale ústupem státu z úvěrového trhu. Stát se zadlužuje a tím vytlačuje soukromé investory z úvěrového trhu. Banky raději kupují státní dluhopisy, místo aby se zabývaly pracovním a riskantním bankovním byznysem, tj. poskytováním komerčních úvěrů. Emisí dalších a dalších dluhopisů – vršením stamilionových deficitů – stát jednak tlačí úrokovou míru nahoru a jednak vysává z bank zdroje, které by jinak mohly používat na půjčky podnikatelům.

K omezení děsivého a drahého deficitu samozřejmě nestačí jen omezit byrokracii, snížit daně a věřit v blahodárné efekty nižších daní. **Je třeba odstranit všechny škodlivé dotace, tedy podstatně omezit výdajovou stranu státního rozpočtu.** Odstranění rozpočtových deficitů pomůže podnikatelům neskonale více než selektivní zvýhodněné půjčky a dotace. Ty jsou vždy jen slabou náplastí na tíživé zdanění a vysoké úroky způsobené státem.

Nechceme tedy žádné speciální programy a výhody, žádnou podporu exportu, žádné zvýhodněné úvěry, žádná daňová zvýhodnění, žádné dotační programy. Chceme zrušit existující zvýhodnění ať již se týkají malých, středních či velkých firem. Chceme dát firmám svobodu podnikání a tím je vystavit férové soutěži. Podpora podnikání pro mě znamená jediné – nechte firmy konat, bez vměšování státu.

Ivo Strejček je poslancem Evropského parlamentu za Občanskou demokratickou stranu

Internetové stránky

www.petrmach.cz

**kompletní archiv Laissez Faire od r. 1998
fulltextové vyhledávání ve stovkách článků**

ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice představujeme úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

Státní fond rozvoje bydlení

Výdaje: 7 miliard Kč

Dotace na stavbu a rekonstrukce bytů a domů: 2,05 miliardy Kč

Dotace úroků na splácení úvěrů: 0,43 miliardy Kč

Zvýhodněné úvěry: 3,72 miliardy Kč

Výdaje na zajištění úvěrů: 190 milionů Kč

Administrativní výdaje: 55 milionů Kč

V tom odměny členům správních rad: 737 tisíc Kč

Financování: Fond hospodaří s dotacemi za státního rozpočtu, z výnosy státu z privatizace, a se splátkami dříve poskytnutých úvěrů.

Činnost: Úřad poskytuje dotace obcím a soukromým osobám na stavbu a rekonstrukci domů a poskytuje zvýhodněné úvěry na stavby a rekonstrukce domů a bytů. Provádí také kontrolu využití dotací a vymáhá dotace zpět, pokud nebyly využity v souladu s pravidly.

Hodnocení: Kdyby fond neexistoval, mohli by mít lidé o 7 miliard nižší daně a snadněji by se jim nakupovaly byty a domy. Trh s bydlením by nebyl deformován nespravedlivým systémem, v němž někteří výhodu dostanou a jiní ne. Banky, které dokážou lépe než úřad posoudit zájemcovu schopnost splácet úvěr, by nebyly vytlačovány z úvěrového trhu státní institucí. Nebylo by zvýhodňováno vlastnické bydlení před komerčním nájemním bydlením.

Další dotace státu na trhu s bydlením:

Mimo Fond rozvoje bydlení dotuje letos státní rozpočet výstavbu a rekonstrukci obecních bytů v objemu 430 milionů korun. Kromě toho stát vyplácí 300 milionů korun jako podporu splátek hypotečních úvěrů (program již byl zastaven, dobíhají dotace slíbené v minulosti). Nadále ale stát odpouští daně lidem, kteří splácí hypotéku, a to v celkové výši cca 8 miliard korun ročně. Navíc stát letos vyplatil 15 miliard korun jako státní dotaci ke stavebnímu spoření (každému, kdo spoří u sta-

vebních spořitelů 18 tisíc ročně, stát připlácí 4500 Kč).

Závěr: Místo selektivní daňové úlevy 8 miliard pro lidi s hypotečním úvěrem by bylo lepší snížit daně plošně o 8 miliard, místo 15 miliard dotací ke stavebnímu spoření by bylo lepší o 15 miliard snížit

daně, místo 7 miliard dotací a úvěrů Fond rozvoje bydlení by se o 7 miliard mohly snížit daně, atd. Samotné zrušení Fondu rozvoje bydlení, stavebního spoření a daňového odečtu úroků z hypotéky by umožnilo ze čtvrtiny zrušit daň z příjmu fyzických osob.

Typografické
studio

Nabízíme:

Kompletní zpracování knih, časopisů, katalogů, dopisních papírů, vizitek ..., logotypů, grafických návrhů... Zajistíme tisk a knihařské zpracování.

Proč to děláme? Protože nás to baví!

Vladimír Vyskočil – KORSACH • Ježkova 1 • 130 00 Praha 3
Mob.: 777 13 13 86 • Tel./fax: 222 734 455 • typograf@korsach.cz • www.korsach.cz

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lese-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 603 228 753, mach@iol.cz. Redakční rada: Petr Mach, Tomáš Jirsa, Jaroslav Bachora, Dalibor Roháč. Internetový archiv: www.petrmach.cz. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597